

התסתיר מני שוב
 צלילי קולך, אלי
 להם אני קשוב
 כנער... משרת עלי.
 במשקנך עת תזכני
 קולך כי אשמע
 ברעד אען: הנני!
 ועיני בגיל תדמע.

ואולי — — קלא תקראני
 ואזני אטומה.
 מראות הודך תראני
 ועיני סתומה?!..

לש. שלום

אל נגלה — נעלם
 הסר הדוק מעיני
 פלאיך חזה בהלם
 עולמותיך בם מעיני.

רון גיב רקשי
 ברגעי חסד ואור
 שיר לך שי
 בגיל ורעד אשור.

הורני טרם אהלך
 יקר מזולל הוצא
 זיו גנזיך חשף
 עדי צוהתך: צא...

וקיה השיר אשורר
 עליו פעל ילד אהלם
 בצליל יגון יעורר
 ערגון אליך — לרום.

שאל מה אתן לך
(מלכים ג' ה')

אם בחלומי תשאֵלני אֵלֵהי:
"שאל מה אתן לך — בני הקמה?"
ואמרת: הסר מדוי מעלי
ונתת לעבדך לב שומע.
לעמל, לשיר — תנני אבי!
וכל אשר תשים בפי
מפני כהיר נא יהי
למתרונן בלִבִּי...

תנה לי כנפי נשרים
באֶכֶף פגעי הזמן תזקן
לב צוק, ער לקולך באדירים.
ובבאי בנימים תשוש זקן
תן נא לי, הו תן:
רוח קדשך אחוש, הבן...
ובהקיצ, נתן לי תתן
שמן מנהו בחלומי לך אתחנן.

באתי לעולם צפור דרור
רן, עלוו, מתחיים להנות
צפרת נמשכת אלי אור.

ואם הגורל לי המר
תחת הנות התענות
ובאשי השרף כפרפר —

אודך אל כל חי
כי ייסרתני מאד
צרפתני בכור וסורי.

ולבבי כוננת אלי
לשיר ופנימה לחיות
שיר הגיל וסבלי.
תשי"ג

לזכר אמה נ"ע

עִינֵיהָ הַגְדוּלוֹת פְּתָהוּם פְּעוּרוֹת,
עוֹלְמוֹת-אֵימִים תְּלוּיִים עַל בְּלִימָה,
מְרַגְעֵי טָרֶם מוֹתָהּ, עֵינֵי אִמָּא —
חַיֵּי תְּלוּיָנָה אֶף לְגַבּוּרוֹת.

וְאַרְבַּע מְלוֹתֶיהָ הָאֶחְרוֹנוֹת אֵלַי
בְּאֲזֵנֵי תְּצַלִּינָה כְּצוֹ יְעוּדֵי
בְּמֵאֵמֶן אַחֲרוֹן אֲמַרְתָּן וְדַאי:
„זְכוֹר יְלָדֵי, שְׁמַתְהֵיהָ יְהוּדִי“.

כֵּן, זְכוֹר יִזְכֵּר, כְּזִכְרָךְ אִמָּא חֲבִיבָה
לְבוֹ יְחוּשׁ רֹם יִחְשׂוּ:
צֶאֱצֵא נְבִיאִים — רַבֵּי עֲקִיבָא —
שֶׁלְשֶׁלֶת פָּאָר — גְּאוֹת רַחֲשׂוּ...

לֹא מְשׁוֹרֵר, לֹא בֶן מְשׁוֹרֵר,
סַנְדְּלָר — לֹא בֶן סַנְדְּלָר — הַנְּגִי
פְּטִישֵׁי הַדּוֹפֵק, לְלִבִּי יִזְמַר
בְּכָל עֶצְבוֹן הוּא יִנְחַמְנִי.

לְעֲצָמֵי אֲשִׁירָה וּמִתּוֹךְ עֲצָמֵי
לְקַצֵּב הַלֶּם פְּטִישֵׁי.
וְלֹו הַשִּׁיר בְּתוֹךְ דְּמִי,
לֹא בְּכֶתֶר מְשׁוֹרֵר תֵּאבָה נִפְשִׁי.

אֵהָבְךָ פְּטִישׁ, אֲכַמָּה לְךָ דְּלִפְק
חַיֵּי עֲמֵל, הִזְעָה יִצוֹר,
יִבְלוֹת נִוְקָשׁוֹת, רִיחַ הָעוֹר —
אֲשֶׁר לְבִי, כָּל עוֹד דּוֹפֵק.

לֹא מְשׁוֹרֵר, לֹא בֶן מְשׁוֹרֵר,
סַנְדְּלָר בְּסַנְדְּלָרִים הַנְּגִי,
אֵל אֱלֹהִים אֲדִירִים, הַנְּגִי,
פְּטִישֵׁי לִי זְמִירוֹת יִזְמַר...

תשי"ג

אתכם חברי

עם בקר צח ורענן
שמים מעלינו זוהרים
גבוהים תכולים ללא ענן.

ברוכי מטר יוריקו הרים
וצפרים ברן מתעופפות מקנן —
אלך מתרונן קורנסי להרים.
בהרום פטישי תרום נפשי,
תישר כישר העקב בנעל —
אתכם חברי, בדפוק פטישי.

את שירכם שירי כתחננון יעל
עם בקר רענן ושמשי:
יברך פעלנו בטוב־חן ויעל.

*

עם בקר צח ורענן
דמעי מאמש ימח הצהל
לזיו העולם, לפרחי הגנן...

מתחפרים אנו

בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם
(ישעיה ל' ט"ו)

מתחפרים אנו, מתחפרים
בחיכה, אמא אדמה,
כל הדורות מתחפרים
לנצר שארית האומה...

— אב ובנו, מורה ותלמידו
לעזרת הספר יחדו גזעקו;
כך ישראל? שלהב לפידו
במשואות עיר וכפר נשקו.

לא יבהילנו רעם ירעם
לב ללב ידע חבר,
חזק נתחזק, המתנדבים בעם!
ידיים מעדנות למדו חפר.

סלחי נא אמנו אדמה
מראך נאווה, בעטנינו נעווה,
למענך, הכל, זה אמא...
עוד נעטרך מפארת ראווה!

תשט"ז

ה ת ד ע

התדע על מה הרוח תיבב
וכה צר ועגום ללב?

— פרחי לבי
טפחתים באבי —
לכל עבר זרו.

יקרי שושני
אהבתים כבני —
לסחי אשפתות שלכו.

שפכי ורדי
נטעום ידי
ברגל גאון דרסו...

על אלה פרחי הלב,
כה חללו, הרוח תיבב...

תשט"ז

ר נ ון ל ק ב י

עולם האביב — מה הצערתי,
מה רבו בך אור ורוך,
מתק נפלא רווי זוף —
אביב, נפשי מחדש הסערתי!

ריחך כי עלה באפי,
אוירך שכרני ניהוח פרחים —
מני אז איני בגפי —
אתה אתי אביבי רחים...

אביב, אביבי, רנון לקבי
הגס נא עצב סתוי...

תשט"ז

בְּלֵיל סֵהר

הליל מה מליל
שכה הקסם יפליא,
דומיה. תן לא יללל,
סֵהר עגום נשקף לי.

דמי־הוד יעט הכל
כמהורהר עולם גדול.
חי, צומח, דומם,
כעל תקונו חולם.

בחלל יקום מהורהר
כפרי פה לן
קסום ליל מסהר
מול הרי גולן...

בין קוצים

בין קוצים וחוחים
אחפש הפרחים
לו גם אעקץ
אבקשם עד קץ.

באשר אמצאם
ללכבי אמצאם.
ליוני עתירי גון
בששון ויגון.

בין קוצים וחוחים
אחפש הפרחים
כל פרח ברישי —
ברכי בפשי...

נַעֲנְעֵנִי לַיְלָה כְּאִמָּא רַחֲמֵהּ
 בְּעִרְסֻתְךָ רַפּוּדָה שְׁלוֹת הַשָּׁקֵט :
 כְּכֹלוֹת יוֹם חוֹם, חֲמִימָה,
 הַצַּל עֲלֵינוּ כְּעֹלוֹת הָעֵץ...

נַעֲנְעֵנִי לַיְלָה לְרוּחַ מְלֻטָּה
 בְּשִׁיר עֶרֶשׁ עַל צְבֹא הַשָּׁמַיִם,
 כִּי אוֹכַל חַיִּי לְכַתֵּף :
 רַעֲנֵן אִיקָץ לִיגִיעַ כַּפַּיִם...

נַעֲנְעֵנִי לַיְלָה, נַעֲנְעֵנִי !
 בְּחִיקָה אֲנוּחַ אִישׁוֹ :
 כְּאִמְה'לָה, עֶצֶם עֵינַי,
 בְּמִזְמוֹר חֲדָשׁ-יִשְׁשׁוֹ :

„הַאֲזִינָה לְדַמִּי לַיִל מְרֻגָע
 כְּתוֹם יוֹם גְּרֵשׁ כַּיִם,
 בְּדַמִּי הַלִּילִי — רַחֵשׁ אֱלוֹהִים :
 יִשְׁנֵי, הַנְּנִי, הַנְּנִי קִנְיִם...”

חשט"ו

לְמִקְדָּשׁ מְעֻט הַנֶּפֶשׁ דּוֹמָה :
 עֵת בּוֹ רוּח־הַקֹּדֶשׁ
 בְּכֹל פְּנֵה כִּיּוֹנָה הוֹמָה —
 אֲשֶׁרֵי בְּאִיו כְּלִשְׁלוֹת חֲרָשׁ.

אָבוּי, לְמִקְדָּשׁ-מְעֻט
 כְּגוֹ תִסְתַּלַּק הַשְּׂכִינָה,
 יֵשֶׁם כְּבֵית מֵט
 לֹא שְׁלוֹה וְרַנָּה...